

[Handelsministeren.]

Regeringen vil gerne medvirke til, at denne overførsel af arbejdskraft kan ske så hurtigt og så gnidningsfrit som muligt. Omskoling, efteruddannelse og andre foranstaltninger, der sikrer en hurtig og gnidningsløs overførsel af arbejdskraft, er udtryk for et dynamisk element i erhvervs- og beskæftigelsespolitikken. Der ligger en stor opgave i at sikre denne mobilitet for arbejdskraften, ikke blot ud fra erhvervspolitiske, men også ud fra sociale synspunkter.

Skal jeg opsummere mine synspunkter på forslaget må det blive, at den erhvervs- og beskæftigelsespolitiske tanke bag forslaget er urigtig i sit sigte. Den fører, som jeg har nævnt, efter min opfattelse i sin konsekvens i retning af økonomisk stagnation. Det centrale i en dynamisk erhvervspolitik er netop at sikre mobiliteten, og det er først og fremmest med det sigte, at statens indsats skal gøres og statens indflydelse skal gøre sig gældende, og det gælder såvel på det finansielle som på det arbejdskraftmæssige område.

Set på den baggrund vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om forslagets enkelte punkter.

Om det første punkt, oprettelsen af en statslig investeringsfond, vil jeg kun bemærke, at jeg ville finde det beklageligt, om denne tanke, som i høj grad kunne fortjene nærmere overvejelse, skulle tages op på grundlag af og med det sigte, som det foreliggende forslag synes at være udtryk for.

Forslaget under punkt 2, om forbud mod nedlæggelse af arbejdspladser eller indskrænkning af produktionen, er, for nok engang at tale botanisk, en noget sær plante. Såvel ud fra erhvervspolitiske som statsfinansielle grunde forekommer det mig, at hele dette tankesæt er lidet realistisk. Jeg finder det derfor ikke i dag nødvendigt også at fordybe mig i problemet om, hvorvidt lovbestemmelser af en sådan art ville være forenelige med grundloven.

Hvad angår forslaget under punkt 4 om, at staten skal oprette et institut for produktionsrationalisering, vil jeg gerne pege på, at staten allerede i vid udstrækning støtter erhvervslivets rationalisering.

Det sker således på generel basis ved de

midler, der af Danmarks Erhvervsfond stilles til rådighed for produktivitetsfremmende foranstaltninger, og i medfør af loven om teknologiske institutter og konsulentvirksomhed. Tilskudsordningen for byerhvervenes konsulenttjeneste har muligjort, at også fagbevægelsen opretholder en betydelig konsulentstab. I henhold til egnsudviklingsloven kan der yderligere gives garanti for lån til rationaliseringsundersøgelser i bestående virksomheder. Statens støtte til de teknologiske institutter og til byerhvervenes konsulenttjenester dækker ikke fuldt ud udgifterne ved disses virksomhed, og det ville efter min opfattelse heller ikke være hensigtsmæssigt, om statens støtte gjorde det. Den omstændighed, at de pågældende selv dækker en del af udgifterne, giver efter vor opfattelse den bedste sikkerhed for, at de aktiviteter, der støttes, opfylder aktuelle behov i erhvervslevet.

Tanken om oprettelse af et statsligt institut for produktionsrationalisering giver mig i øvrigt anledning til at fremhæve, at der allerede råder en udtalt mangel på kvalificeret arbejdskraft, kvalificeret personale af den art, som måtte beskæftiges i et sådant institut, så også af den grund ville forslaget nok være vanskeligt at føre ud i livet.

I min konklusion vil jeg sige, at forslaget formentlig er båret af en stor og positiv interesse for erhvervsvirksomheder, som af den ene eller den anden grund er i vanskelighed og derfor rummer problemer for de arbejdere og funktionærer, som er knyttet til sådanne virksomheder. Forslaget bygger endvidere på den grundbetragtning, at staten har et væsentligt medansvar for erhvervsudviklingen, og heri er regeringen, som før nævnt, ganske enig. Imidlertid forekommer dette erhvervspolitiske oplæg fra socialistisk folkeparti mig at være et udtryk for en nok så forældet tankegang og båret af en opfattelse, der er i ringe kontakt med de hovedsynspunkter, hvorefter der i dag drives erhvervspolitik, nemlig fremme af økonomisk vækst og sikring af fuld beskæftigelse.

Jeg kan derfor ikke anbefale det høje ting at stemme for det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.